ԱՐԱՐԱՏ

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՀԱՆՐԱՊԵՏԱԿԱՆ ԵՒ ԳՐԱԿԱՆՈՒԹԵԱՆ ԹԵՐԹԱԹԵՐԹ

ՀՐԱՏԱՐԱԿՈՒԹԻՒՆ

Journal Arménien Politique, Financier et Littéraire

PUZANT

Directeur - Propriétaire

PUZANT KÉTCHIAN

Bab-Ali Djaddési, No. 23 — 25.

CONSTANTINOPLE

ՏԱՐԻ ԵՒ ՏՈՂԵՐՈՒ ԲԱԺԱՆՈՐԴՈՒԹԻՒՆ

ՊՈՒԶԱՆԴԻՈՆ

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՔԱՂԱՔԱԿԱՆ, ՖԻՆԱՆՍԱԿԱՆ ԵՒ ԳՐԱԿԱՆՈՒԹԵԱՆ ԹԵՐԹ

20 ՓԱՐԱ

Տարի ԻԷ. Թիւ 507 — Ք. ՊՈԼԻՍ, ԲԻԲԵՔԱՖԹ, 1898 ՕԳՈՍՏՈՍ 23/5 ՕՐԱԿԱՆ — Թիւ 507

16 ՕԳՈՍՏՈՍ 1813 — 23 ՀՈՒԼԻՍԻ 1314

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՀԱՐՑԸ ԵՒ ՄԵՐ ԳԱՂԹԱԿԱՆՆԵՐԸ

(*)—Ֆրանսերէն թերթերէն։

Ինչպէս հաղորդեցինք 500 ու 501 թիւերուն մէջ, 19 Մարտ 1897 թուականին Թիֆլիսի մէջ հրատարակուող «Մշակ» օրաթերթի խմբագրութիւնը ստացած է հետեւեալ նամակը, որ կը հրատարակենք ամբողջութեամբ։

Ստորագրութիւնը կը պակսի։

Ինչպէս կը տեսնէք, ես ձեզ կը գրեմ ոչ թէ իբրեւ խմբագրութեան, այլ իբրեւ ընթերցող։ Ես ձեր թերթի բաժանորդ չեմ, եւ ոչ ոք ինձ չի ստիպած ձեզ գրելու։ Ես ձեզ կը գրեմ միայն այն պատճառով, որ ձեր թերթի մէջ կարդացի ձեր խմբագրական յօդուածը, որ կը վերաբերի Ռուսահայ գաղթականութեան։ Ես ինքս ալ գաղթական եմ, եւ ինձ համար հետաքրքրական է ամէն բան, որ կը վերաբերի գաղթականութեան։ Ես ուզեցի ձեզ գրել, որպէսզի ձեր թերթի միջոցով ծանօթանամ այն անձերուն հետ, որոնք ինձ պէս գաղթականներ են, եւ որոնք ինձ պէս կը տառապին

ԿՎՂՍԱԺ ԳԿՑՈՒՆՑՈ

ՅԱՎՂԱՎԱՑՈ ՎԻՎՈՑՆ

Մեր ժամերն էին, որոնք էին, որ էին, որ ես, որ ես, որ ես

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՀԱՐՑԵՐ

ՆՈՐ ՕՐՎԱ ՊԱՏՃԱՌՆԵՐԸ

Ա. Ա. Ղազանչեանի անունով Ալեքսանդրապոլի ազգային վարժարանի տնօրէնութիւնը ստացած է հետեւեալ նամակը.

«Ալեքսանդրապոլի ազգային վարժարանի տնօրէնութեան

Ալեքսանդրապոլ

Ի յիշատակ Ալեքսանդրապոլի ազգային վարժարանի հիմնադրի՝ Ա. Ա. Ղազանչեանի, որ ծնած է 1841 թուին եւ մահացած 1888 թուին, ես կը նուիրեմ ձեր վարժարանին 100 ռուբլի, որպէսզի տոկոսները ամէն տարի տրուին ամենաաղքատ աշակերտին, որ ընդունուած կ՚ըլլայ վարժարանը եւ կը շարունակէ իր ուսումը:

Ես կ՚ուզեմ, որ այս գումարը կոչուի Ա. Ա. Ղազանչեանի անունով եւ ամէն տարի տրուի նոյն օրը, երբ ան ծնած է:

Ես կը յուսամ, որ ուրիշներ ալ կը հետեւին իմ օրինակին եւ կը նուիրեն ուրիշ գումարներ, որպէսզի ձեր վարժարանը ունենայ նոր կրթաթոշակներ:

Ալեքսանդրապոլ, 1 Յունուար 1914 թ.

Ա. Ղազանչեան»

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՍՊԱՐՏԱԿԱՆ ՄԱՐՄԻՆՆԵՐԸ

Ռուսական զօրքերու գերագոյն հրամանատարը հրամայած է, որ հայկական սպարտական մարմինները ունենան իրենց սեփական դրօշակները:

Այդ դրօշակները պիտի ունենան հետեւեալ գոյները. Կանաչ, կարմիր, կապոյտ եւ ոսկեգոյն:

Կանաչ գոյնը պիտի ներկայացնէ Հայաստանի բնութիւնը, կարմիրը՝ հայ ժողովուրդի քաջութիւնը, կապոյտը՝ հայ ժողովուրդի հաւատարմութիւնը, ոսկեգոյնը՝ հայ ժողովուրդի հարստութիւնը:

ՄԱՐԴԱՍՊԱՆԱԿԱՆ ՍԻՐՈՒ ՎԱՐԴԱՊԵՏԸ

ՀԱՅԿԱԶՈՒՆ Ա. ՓԱՓԱՆՑԻ

Հայերէնի Թարգմանեց Գ. Մ. Ալիշանեան

— Մայրս ալ ինծի նոյն խրատը կուտայ, ըսաւ Յովհաննէս ու վերադարձաւ իր տեղը։ Բայց ան չէր կրնար մոռնալ այդ խրատը, որ ինքզինքին կ՚ըսէր։ Ան կը սիրէր Մարդասպանականներու Սիրուհին, որ ամէն օր կը տեսնէր զայն, կը խօսէր անոր հետ, կը պարէր անոր հետ։ Ան կը սիրէր զայն, որովհետեւ ան ալ կը սիրէր զինքը